

אנשים בעולם

מד קנדי הבן זמד קנדי האב: סוף שבוע בפאריס

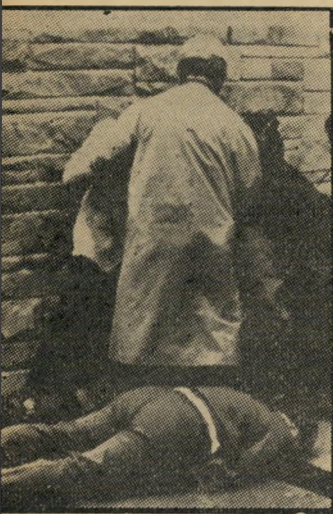
ליד הקאתדרלה של שארטר, הנחשבת לאחת היפות ביותר בעולם. אחרי הביקור בקאתדרלה יצאו השניים לדיסקוטק בשם אפוקליפסה, מקום חביב במיוחד על טד הצעיר, שאינו מניח לאיש להבחין בעובדה שהוא רוקד על רגל אחת בלבד. רגלו השנייה, נקטעה לפני שמונה שנים בגלל מחלת הסרטן. קטיעת הרגל לא שיבשה את מהלך חייו, הוא נושא פרוטזה, והוא עושה זאת בצורה דיסקרטית למופת.

אותם התללים, אותם תווי הפנים, אותו ה' חיוך, אותו השם — טד קנדי. ככל שגדל הבן, כך גדל ורב גם דמיונו לאביו. לא רק הפיסי, אלא גם הנפשי — כך לפחות מסתבר מן החיבה היתרה שהשניים מגלים זה לזה בעת האחרונה. למרות שטד הבן לומד בפאריס, קופץ אליו האב ולא לסוף שבוע בלבד. בהודמנות זו גם צולמה התמונה, המנציחה את השניים במצב רוח מרומם, כשהם מטיילים ביחד

ג'יימס בריידי: המציל שניצל בנס

זה קרה לפני שמונה חודשים, ב-30 במרץ. הכדורים שנועדו לפגוע בנשיא האמריקאי רונאלד רגן פגעו ביועצו, ג'יימס בריידי, שסוכך בגופו על הנשיא. בריידי די כבר-גוף ובעל מידות נדיבות, שימש חומת מגן לנשיא, אך נפצע אנושות מכדור שחדר לראשו (בריידי, המוטל חסרי-הכרה על הארץ נראה בתמונה הקטנה למטה, מי שמאל).

הרופאים הגדירו את מצבו כקשה ביותר. אך בריידי נאבק על חייו. אחרי טיפולים אינטנסיביים ושורה של ניתוחים, הוא יצא מכלל סכנה והתחיל מחלים בקצב מדהים. אחרי שעזב את בית-החורלים, על כסא-גלגלים, הוא בא עם רעייתו ושתי בנותיו לחיגור את שובו אל הבית הלבן. הפגישה בווינגטון עם הנשיא רונאלד רגן ורעייתו נכסיה נראתה כלקוחה מסרטי קולנוע (בתמונה למעלה) כשר בריידי כמעט בכה מאושר. "עד לפני זמן קצר לא האמנתי שאזכה לראות את העולם החיצוני, ועתה אני לא רק בווינגטון כי אם בבית הלבן. אני חייב להכריא ולחזור לעבודה. סוף-כל-סוף, הנשיא זקוק לי."

אליזבת מקגארן:

הילדה הטובה

הככה

אשה קמלנית

הפנים שייכות לנערה צעירה, רזה, בת 19 בסך-הכל, העתידה להפוך לאחת הנשים היפות והעסוקות ביותר בקולנוע. עד היום הופיעה אליזבת מקגארן תפקיד אחד בלבד — היא היתה חברתו של קונראד (השחקן מיי מורתי האטון), שהופיע ב-1957 תפקיד הבן בסרט אנשים פשוטים.

אליזבת לא נאלצה להמתין זמן רב לתפקידה הבא: היא מגלמת עתה את דמותה של אבלין נסביט בסרט רגטיים.

אין זה תפקיד קולנועי טוב בלבד, כי אם גם הזדמנות לעבוד עם הבימאי מייקל צ'ורמן — ואחרי רוב ברט רדפורד והו בהחלט המשך מעורר הערצה.

